

Стаття 1299. Державна реєстрація права на спадщину

- 1. Якщо у складі спадщини, яку прийняв спадкоємець, є нерухоме майно, спадкоємець зобов'язаний зареєструвати право на спадщину в органах, які здійснюють державну реєстрацію нерухомого майна (стаття 182 цього Кодексу).**

- 2. Право власності на нерухоме майно виникає у спадкоємця з моменту державної реєстрації цього майна.**

Коментар:

1. Для того, щоб придбати право на спадщину, спадкоємець повинен вжити передбачені законом заходи щодо її прийняття. Важливість акта прийняття спадщини полягає в тому, що саме з цим моментом закон пов'язує виникнення у спадкоємців права на спадкове майно. При цьому акт прийняття спадщини має зворотню юридичну силу (ч. 5 ст. 1268 ЦК), внаслідок чого незалежно від часу прийняття спадщини вона належить

спадкоємцеві з часу її відкриття.

2. Винятком з правила про зворотню юридичну силу акта прийняття спадщини є випадок, коли спадкоємець прийняв спадщину, до складу якої входило нерухоме майно. Обов'язковою умовою набуття права власності на це майно є одержання спадкоємцем свідоцтва про право на спадщину на нерухоме майно (ст. 1297 ЦК) із наступною його реєстрацією у державних органах за правилами державної реєстрації прав на нерухомість, встановленими ст. 182 ЦК. При цьому право власності на нерухоме майно виникає у спадкоємців з моменту державної реєстрації цього майна.

Правові засади державної реєстрації прав на нерухоме майно врегульовані Законом України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень" від 1 липня 2004 р.

Оскільки нерухоме майно підлягає реєстрації у державних органах, видача свідоцтва про право на спадщину на це майно провадиться нотаріусом після подання правовстановлювальних документів про належність цього майна спадкодавцеві, перевірки відсутності заборони або арешту цього майна та з урахуванням інших спеціальних вимог, встановлених у пункті 216 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України.